

Yüzümün Bir Tarafı Hala Simsiyah

— kul mehmet · 22 Şubat 2017

Dün tozlu raflarda hatırlarımla baş başa bir gün geçirdim
Bakamadık birbirimizin yüzüne elimi süremedim
Baktım sadece tozlarına oysa daha düne kadar
Birbirimize yakın candan gülümsüyorduk
Şimdi hatırlarımı değil
Mahallede o terk edip giden vefasız görsem
Tanıyamam
Oda beni tanıyamaz
Yüreğimizde bu ayrılık o kadar derin yaralar açtı ki
Karanlık gecelerde o kadar oturdum ki
Yüzümün bir tarafı hala simsiyah
O vefasızın terk edişinin tokadının izi simsiyah duruyor
Hem yüzümde hem gönlümde
Gömemedim bir yere
Bir mezara
Bir kuyuya
Hep yüreğimde taşıdım
Bir mezara gömemedim
Kendimi gömdüm
Şimdi ikimizde birbirimize yabancı
Duydum terk edip uğruna gittiği de terk etmiş
Duyduklarımda yalan değilmiş
Bende kalan yarım kalmış gönlünü
Tamamlamak için dönse onu ve beni çürümüş bir ceset olarak
Bulacağından habersiz
Belki kapımı çalacak
Açar mıyım bilmem
Koşar mıyım kollarına
Sinesine yine eskisi gibi sarılır mıyım bilmiyorum
İstemiyorum
Sustuklarım ona bir ıstırap
Bir cehennem azabı olur suratını gönlünü parçalar
Bakamaz yüzüme
Çünkü bakılacak bir yüzüm
Sifatım kalmadı ki

Bir ceset gibiyim
Aynada kendime bakamıyorum
O nasıl bakacak bu cesede
Şimdi bütün yollarım cehenneme
Kor alevli yalnızlığa hiçliğe çıkıyordu
Özlemlerim hasretlerim benden önce öldü
Hislerim duygularım benden habersiz
Ben onlardan habersizim
En iyisi hiç çıkmasın karşıma
Ben bir yanımı onda bıraktım ve kaybettim
Oda bir yanını bende bıraktı ve beni ve kendisini kaybetti
Mehmet Aluç /Kul Mehmet